NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13042

FROYKE-SHEPS UN FETER BER

J. Margolin

The original of this title comes from the permanent collection of the YIVO Institute for Jewish Research, New York, NY

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified. If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

[illegible]

[illegible]

און

[illegible]

[illegible]

יידישע ביבליאטעק און פרעסע ארכיוו

...אַלע יידישע ביבליאָטעק
און פרעסע אַרכיוו

13/3 [illegible]

י. מאַרגאָלין.

גרויע טעגט
און
פעטער־בער.

1.

כ'בעט אײַך, קינדער, שפּיל און שאַך!
ס'איז מײַן מאַיסעלע אַזאַ,
האָט געפעלט אי גרויס אי קלײַן,
נאָר סע דאַרף זי גוט פאַרשטײַן.

2.

און הײַנט איר, וואו כ'האָב עס געהערט?
(שפּילער, קינדער, נאָר ניט שטערט!)
ס'האָט דערצײלט זי מיר א האָז
מיט א קרומן, שוואַרצן נאָז.

3.

און רעט האָז האָט עס פארטרויט

קלוגער פּיקסל, געל און רויט,

— האָז רו הערל, הער נאָר, הער,

ס'האָב א מאַיסע מיט א בער.

4.

האָט זיך האָז דערטראָגן באַלד,

און א שפּרונג אריין אין װאַלד.

אוי א צװײַג, אוי א שטעקן,

ס'כאַפּט דער בער זיך פארן עק.

5.

האָט זיך פּיקסל הויך צעלאַכט,

— וואָס א האָז האָט נאָר פאַרטראַכט!

וואו דער עק און וואו דער בער,

ס'איז א מאַיסע און ניט מער.

~~אויסגעשלאָפן, זיך געדרייט,~~

~~ווי די הענגרעלעך געקרייט,~~

~~מיט די פּיקלעך אײנס און צװײ~~

~~געפאַרשיידט זיך אין א ריי.~~

יידישע פאלקס ביבליאטעק

6.

אין צום פוקס ארויס דער האז,
אפן גרין־געדיכטן גראז.
אויסגעשטעלט די לאפקעס צוויי,
האט דער פוקס דערציילט אזוי:

7

איינמאל אין א העלן טאג
האבן קינדער אין א ראג,
קינדער פון א ראטן־שול
גוט געשפילט זיך, לעבנס־פול.

8.

אויסגעלאפן, זיך געדרייט,
ווי די הענדעלער געקרייט,
מיט די פייקלעך איינס און צוויי
געמארשירט זיך אין א ריי.

9.

און געשטעלט זיך קאפ אראפ,
זיך געלאזן אין גאלאפ...
הענדוס־פענדוס און צוריק.
יעדנס פאנים שטראלט פאר גליק.

10

פּלוצים גלעקל — קלינג-גלינג-גלײַן:
קינדער, גיך אין שול אַרײַן!
איז געוואָרן אַ געלאַך,
ווי אַ סטאַדע יונגע שאָף.

11

גלעקל קלינגט שוין, גיכער גייט,
ניט געשריען, שפּילערהייט,
מאַכט ניט, קינדער, אין קיין שטויב,
ס'קלאַפּט דער לערער אינעם שויב.

12

נאָר איין פּרויקע — גײן און גײן!
ס'ווילט זיך אים אין שול ניט גיין,
זיצן דאַרפן בא דעם טיש,
אַז אין וואַלד איז העל און פריש!

13

אַז אין וויסל העל און קלאָר,
שוועבן טויבן אום אַ פּאָר,
און די זון זי שײַנט און מאָלט
אינעם טאָל מיט פּאַסן גאָלד.

14.

נײן און נײן... אין שול איז פע,
בעסער שרײען – סע־סע־סע.
בעסער שפרינגען, ווי א ציג
איבער פעלדער הין־צוריק.

15.

בעסער גאָר זיך שטילערהײט
אריבערכאפן איבער פלײט,
און אין סאָד – און צו א בוים,
עפל, בארן – און אהײם.

16.

וואָט, אין סאָד גאָר! גאָט באחיט,
נײן, קײן גאנעװ איז ער ניט!
עלע וואָס! א לאנגן עק,
און אין וואלד איז ער אוועק.

17.

סע־סע־סע! איר הערט, כ'בין דא,
צו מיר קײן גלײכן איז ניטא,!
כ'בין א שעפס און בין א ציג,
מיט די פיסלעך – בריק־בריק־בריק!

18

סו־סו־סו, און טע־טע־טע!...
און אין שול איז טאקע פע!
און אין וואלד איז גוט און שיין,
כ'וועל שוין נאָר אהיים ניט גיין...

19

פֿײגעלע, הערט נאָר, טע־טע־טע!
ס'גיט דער לערער אין פענסנע,
און נאָר עפּעס, זאָגט ער — שאַ!
ס'איז א לערער אָט אזאַ!

20

היינט די קינדער, אַך און וויי,
נאָר מיט טוסל, מיט געשריי,
נאָר פארטראָגן אין ראָש שפּיל,
לערנען אָבער קיינער וויל.

21

הינט וואָס אויסיעס סיטאַמאָל
שריען דארט סען אח א קאָל!
ניין, אין שול איך גיי ניט מער...
פלוצלונג — כּאַ, ער זעט א בער.

22

גרויס און גראָב גאָר אָן א שיר,
און פיס״לעס – קלעצער פיר.
און א קערפער אוין און עק,
װאָס װארפט אָן אף אײך א שרעק.

23

װײנט א קאָפּ בא אים, א סויל,
אז עס כאפּט אײך אָן א גרויל, –
און פון פאָרנט א פאָר צײן,
יעדער אײנער, װי א שטײן.

24

טוט זיך פעטער בער א דרײ,
און עס דונערט זײן געשרײ:
– װער איז דאָ בא מיר אין װאלד?
זאָל ער אָנרופן זיך באלד!

25

בלאָס, דערשראָקן, שטיל און שטום,
קוקט זיך פרויקע־שעפּס ארום,
נאָכדעם שרײט ער: קוסט אהער,
גװאלד, עס עסט מיך אוף א בער!...

נאָכדעם לויפֿט ער אונטער בוים,
און אים ווילט זיך שטאַרק אַהיים,
נאָר ווי גייט מען איצט אַוועק,
אַז דער בוים פֿאַרצוימט דעם וועג.

שטייט באַם בוים און מורקעט בייז:
— ס'איז אַ שעפּס געוויס, איך ווייס.
מע־מע־מע, אַליין געהערט,
ס'איז אַ מיטאָג מיר באַשערט.

בעט זיך פּרויקע און ער רעדט:
— מאַמע גיט דיר אַ קאָנפֿעט,
און אַ קײלעכל מיט מאָן,
נאָר ניט ריר מיך, פּעטער, אָן!

— כ'דאַרף ניט קײלעכלעך, ענטפֿערט בער,
שעפּסל־מעפּסל, קום אַהער.
ס'איז פֿאַר מיר באַשערט אַ גליק,
גייסט אַהיים שוין ניט צוריק.

30

ס'איז אומזיסט גאָר דײַן געוויין.
אָטאָ שאַרף איך מײַנע ציין,
ב'עפֿן מויל — און האַס! און גאָר,
מיטן קאָפּ און מיט די האָר.

31

פּלוצלונג — טראַך! אין וואַלד אַ שאָס.
פֿרעגט ר'בערל: ווער איז דאָס!
זאָגט דער יעגער: אַ, אַ בער!
אָטאָ קום איך באַלד אַהער.

32

ווי דער בער האָט עס דערהערט,
ניט געטראַכט און ניט געקלערט,
אַז ער הויבט דאָס אויף דעם עק
און אין וואַלד אַוועק, אַוועק.

33

און צו פֿרויקען קומט צו ראַן
אונזער יעגערל סטעפּאַן,
מיט אַ ביקס און מיט אַ הונט,
און מיט קאַמשקעלער אַ בונט.

34

זאָגט דער יעגער: ווײ און הינגרן
וואָס זשע טוט אין וואלד א קינד?
און א שלאַנג, א וואָלף, א בערן
ווער האָט דיר געבראַכט אַהער.

35

פרויקע ווײס ניט וואָס צו טאָן,
ס'קלאַפּט א צאָן אים אָן א צאָן.
— אין וואלד איז סוירעדיק אלײן
שיסט ער אויס מיט א געוויין.

36

— ווילסט אהיים גײן? — יאָ, איך וויל,
ענטפערט פרויקע אין דער שטיל.
נעמט אים יעגער פאַרן האַנט
און זיי גייען זאלבענאנד.

37

פיקסל־סיקסל, קלוגער קאַץ,
לאָזט פון זיך קײן אויג ניט אָפּ,
גײט זי נאָך גאָר שטילערהײט,
הערט זיך אײַן צו פרויקעס רייד.

38

און ווען פלאפלער וועט דעם האָז,
בא דעם וואלד, אין ברינעם גראָז,
דאָ דערציילט ער, וואָס געזען,
וואָס ער האָט אליין געזוען.

39

און דער האָז דערציילט עס סיר,
פאר א פלעשל גוטע ביר,
פאר א ווייסע קעפל קרויט,
פאר אן עפל זיס און רויט.